

INTERVJU S KNEZAM IZ KARASEVA

luni, 03 februarie 2014

{xtypo_quote} Godina 2013. je iza nas. Koliko je karaševski knez zadovoljan s onim što je postignuto u karaševskoj op ini? {/xtypo_quote}

Svakako zadovoljstvo je prepolovljeno, prepolovljeno je zbog toga što karaševski knez nije djelovao tijekom cijele godine. Imao je nesretni događaj da je skoro polovicu godine proveo u ljekarskom odsustvu ili u liječnici, imao je taj nesretni događaj i, eto, to mu je oduzelo dosta fizičkog vremena. Naravno, za to je vrijeme djelovao zamjenik kneza ili vikiknez. To djelovanje nije bilo suprotno onome što je na početku 2013. godine bilo predviđeno ali postojali su objektivni od kojih nije ništa ostalo.

Jedini veliki objektivi koji je izrađeni i dovršeni je asfaltiranje dijela puta koji je nekada bio županijski, a sad je karaševski. To je nekadašnji županijski put 581 A, a sada komunalni 140. Sigurno, sad ga hoćemo podijeliti na manje dijelove, ovo što je asfaltirano ove godine da ostane ulica, a izvan mjesta da ostane poljoprivredni ili agrarni put. Taj je put jedno od najvećih postignuća u proššloj godini, taj je put mu i Karaševo ako ne dvanaest godina onda sigurno najmanje osam. Osam punih godina Karaševo je mu i taj put, pogotovo ovaj dio ovdje u selu, nije se našla u svo ovo vrijeme formula kako da bude riješeno. Mi smo odmah našli formulu ali smo imali i dosta prepreka. Prvo se županija malo odupirala, ne mnogo, zatim su naši vijećnici bili dosta neodlučni, sad su bili ovako, poslije onako, ali do kraja su pristali. Poslije je buknuła jedna propaganda, vijećnici su uvjetovali da se ništa ne radi u ovom mjestu nego samo put, što nije trebalo, nije bilo potrebno. Vijećnici imaju jednu veliku slabost, uzima se samo po jednoj violini i to jako lošoj. Da bi bar bila dobra violina, onda u redu. Ta loša violina pravi veliku galamu, samo pita što je s tim, što je s tim, a ništa ne pokreće. To je jedan problem. Imali smo tu i drugi problem. Recimo, trebao je napraviti projekt za dovršenje Kaja. To hoćemo pokrenuti ove godine, nadamo se da hoćemo ga do kraja mandata i završiti. Bilo je predviđeno izraditi projekt za sokak iza grade općine i da se zatim spoji s asfaltiranim dijelom puta u Karaševu. I to hoće se napraviti ove godine. Sada hoće otvoriti jedno novo gradilište, a to je projekt kojega je napravio knez Petar Bogdan i koji je poeo stupati u djelo tek ove godine, nakon te licitacije koja je trajala ni više ni manje nego sedam mjeseci. To je u ovoj zemlji procedura što se tiče licitacija, mi to ne možemo izmijeniti, za sada to je tako. Treba se samo potpisati ugovor i pobjedniku predati objektivi.

Ja bih se vratio na ovaj naš karaševski ulazni put koji je asfaltiran krajem proššle godine i to u rekordnom vremenu, svega dva dana. Tijekom vremena smo imali neugodna iskustva sa županijom vezana za ovaj naš put. Više od deset godina, koliko je bio županijski, ostavljen je da se upropasti, o njegovu asfaltiranju elnici županije su nam govorili jedino u elektoranim kampanjima. Ne u sad spominjati poteškoće koje ste presreli prilikom zahtjeva za prelazak puta u oblast karaševske općine. Istaknuo bih samo da je nakon primopredaje puta županija zatražila jošš i 80.000 leja za projekt kojega je u meuvremenu izradila, kao da bi se Karaševo nalazilo na nekom drugom kontinentu, a ne ovdje, u Karaš-severinskoj županiji. Mislite li da županija nije imala novana sredstva da asfaltira ovaj kilometar puta ili se naprosto radilo o zloj volji županije?

Kada je riječ o projektu, novac je bio već uložen, taj projekt je bio plaćen. Što županija nije htjela da nam ga izruči besplatno, što je trebala jer dobro si ti rekao, nismo mi na nekom drugom kontinentu, a, evo, županija je u Karaš-severinskoj županiji, ne u Rumunjskoj, činjenica je da nije imala dobru volju. To je sve. Sve se svodi na to. Županija, svakako, nije otkivala tako odlučan postupak karaševske općine. Ona je mislila da mi ne znamo to riješiti, da hoćemo odugovlačiti, da ne hoćemo imati podršku ovdje. Dakle, u tome je stvar. Županija nije imala dobru volju. Taj njihov projekt za naš put, ako smo već govorili o projektu, sada tamo negdje trune u ormarima županije.

Kad ste govorili o licitaciji održanoj u prvoj polovici prošle godine i koji je ishod riječne tek sada, u ovom mjesecu, nakon cijelih sedam mjeseca, zacijelo ste mislili na put Verona koji ide preko Krčke do Đeluga i zatim se nastavlja do klokoti kog hotara. Pitao bih vas sada da li je to doista sve konačno gotovo ili postoji mogućnost da se neke firme koje su sudjelovale na licitaciji opet međusobno kontestiraju i samim time odugovlače po etak radova?

Gotovo je, potpisali su se papiri da se predaju radovi pobjedničkoj firmi.

Bili ste nam mogli reći i kako stvari stoje s onim drugim postojećim velikim projektom, a tu mislim na uvođenje kanalizacije u Karaševu. U kojem smo stadiju i što slijedi?

Novac je dobiven, slijedi licitacija i da projekt bude stavljen u djelo. S tim projektom ide zajedno Dom kulture iz Jabalaca i Dom za stare osobe u Karaševu, pored Dvojezične gimnazije. To mi pomalo izgleda smiješno, Dom za stare osobe u neposrednoj blizini Dvojezične gimnazije, stare osobe bi se trebale odmarati uz galamunjske djece, ali molim lijepo. Ne možemo sada zamjeriti onima koji su pokrenuli taj projekt, važno je da je projekt odobren i dobiveni su i novci za njega. To je važno.

Kada je riječ o projektima za 2014. godinu vi ste već spomenuli put iza komande, odnosno spajanje tog puta s asfaltiranim dijelom puta u Karaševu. Možete li nam navesti i neke druge projekte koje općenito namjerava finalizirati ili pokrenuti u 2014. godini?

Mnoge projekte ima komanda za ovu godinu. Ja bih vam sugerirao da pregledate prioritarnije projekte koji su lani bili objavljeni u Gradnici. Tamo ćete naći sve projekte. Između ostalog, riječ je o izgradnji jedne nove zgrade pored stare zgrade općine, Dom kulture u Karaševu bi se trebao predati kulturi jer je on bio oduzet kulturi, put u Jabalaca se mora održavati i proširiti ako je to moguće. Bilo bi jako važno asfaltirati stari Kolnik, tzv. Bačunjasu, imamo u vidu uređenje prostora kod Turističkog centra ali i mnoge druge projekte, uglavnom one koje sam nabrojao po etkom prošle godine.

Kako se odvija suradnja s karševskim Mjesnim vijećem? Tamo nijedna stranka nema većinu ali bitno je da na elničkovi projekti prolaze.

Upravo u tome je stvar, što projekti ne baš prolaze. Na elničkove inicijative su spriječene. Doduše, ne sve, poneka. Ja bih rekao da one koje prolaze su važne ali i one koje ne prolaze su isto toliko važne.

Što se tiče suradnje i što se tiče političke strukture Mjesnoga vijeća, ja mislim da je Graničica trebala uvidjeti politički manevar koji je ukinuo PDL. Vrhunski predstavnik PDL-a na razini Karaševa, da bi nam umanjio koaliciju koju smo dogovorili na početku ove legislacije postupio je jednostavno ali jako oduzeo je mandat Simi, uvijek koji je bio dosta otrjesit i cijenjen u Nermitu, i obećao je vijećniku PPDD-a da, ako vijeće ne ide s kneževim projektima, stavi ga na mjesto seoskog delegata u Nermitu. I to je ukinuo. Samo što ga nije mogao staviti na mjesto seoskog delegata jer smo odmah uvidjeli cilj tih promjena. Bili smo na licu mjesta i dobili volju i želju žitelja iz Nermita da im Sima ostane i nadalje predstavnik i delegat. Tako da je ovaj badava izdao dogovor i koaliciju te prešao na stranu uvijek koji nam je mnoge stvari nanio. Sad je on predsjednik uzgajivača stoke u Karaševu. Ja sam pitao ove ljude: "Ljudi Božji, mi nemamo boljšeg ovčara, ne znamo uvati ovce?" Nitko nije rekao ništa. Ja ne velim da on pogrešno vodi tu udrugu ili asocijaciju ali zašto je upravo on treba voditi? To je naša asocijacija, ne njegova, tu je trebao biti izabran jedan uvijek porijeklom iz Karaševa. To je oduvijek bila naša slabost, mi smo dizali u slavu stranca.

Ja sam se često oslanjao na onu alegorijsku priču: jedno je mjesto htjelo krenuti za boljšim životom, jedini problem je bio što nisu našli vođu. Sva ali su se, ovaj nije dobar zbog toga, onaj drugi ide krivo ulicom, onaj treći i vi e kad govori. Jednog jutra, kad su se ljudi skupili pred crkvom, jedan je od njih rekao: "eto, ovaj će nam biti vođa!" Pokazao je na jednog starca koji je imao jedan veliki štapić u rukama i pored kojega je bio jedan maleni dječak. Pozvali su starca i imenovali su ga vođom. Novoimenovani vođa je odmah pozvao puk i krenuli su zajedno u potragu za boljšim životom. Umjesto krenuti uobičajenim putem, krenuli su uzbrdo, po skoro nepristupačnom putu, uz kamenje i žbunje. Puk je naprosto sljedio put kojega je zacrtao vođa. Mnogi su se ozljedili nošli su dalje i našli na drugi strani teren i stalno tako sve dok nisu stigli do mora. Ljudi su se u tom trenutku s pravom upitali: "Bože dragi, valjda nam ne e sada pokazati da idemo preko mora? Sigurno ima neki boljši plan jer on je naš vođa". Malo su se ljudi odmorili, zatim je vođa uzeo štapić i pokazao da se mora ići preko mora. Ljudi su se konačno pošli buniti. "Oprostite, mi nemamo amce, mi nismo ribe, mi smo ipak ljudi i ne možemo preko mora". Dječak, koji je stalno bio u blizini vođe, na to im je odgovorio: "Oprostite mu, ta on je slijep!"

Eto, takve vođe izabiramo mi. Samo da nije naš; i slijepac da bude, samo da nije naš!

Na kraju, da li imate neku poruku za slušatelje i koga radija i itelje Hrvatske granice? Želite li, možda, još nešto dodati ovom inače običnom intervjuu?

Kada je riječ o slušateljima i koga radija, rekao bih da se svaki slušatelj divi ovoj ekipi koja se uspjela istaknuti, koja je uspjela i uspjeva stvarati tako dobre emisije jer je to jedno naše veliko postignuće. Evo, sada nitko vijeće ne želi preuzeti te emisije. Pokušavali su mnogi ali nije im uspjelo jer oni nisu shvatili što su te emisije. Te emisije ipak naše znače za nas. Oni nisu mislili da tu treba naš i stvaran naš in izražaja naše potrebe, naših potreba i svega onoga što bi se moglo postići i preko tih emisija.

S druge strane, želim iteljima Hrvatske granice da novinu slobodno itaju jer u njoj e pronaći sebe, svoj duh, svoje brige i interese. Tamo su naši interesi, o njima govori ta novina. Mnogi su se već odavno hvalili da e izdati boljšu novinu ali do sada nisu uspjeli. Zasluga je Zajedništva što je izdalo tu novinu, novinu koja preživljava ne zahvaljujući i novcu koji je država stavila na raspolaganje, nego zahvaljujući i konceptu kojeg ta novina ima, vrednostima koje u sebi nosi i onome što pruža svojim iteljima.

A vijeće od onoga što sam rekao o postignuću ima opet još nešto: bih samo dodao da naši ljudi imaju povjerenje u rukovodstvo kojega su izabrali ali da jako dobro otvaraju oči i kome daju svoj glas na izborima. Ako u to

Vije e do u nesposobni ljudi, onda niti knez, ma koliko bio dobar, ne može puno toga napraviti. Ne kažem da sam ja sad dobar knez, moj je vir na uviru, moja je snaga na iskapu, ali je uvijek jako teško boriti se protiv svojih i savladavati svoje. Vidite li koliko glavobolja imamo s onima izvan nas, sa strancima? Županija, - to su stranci za nas, mi smo njima trn u oku. To trebaju ljudi zadržati i zapamtiti. Ti nam ne žele dobro, te stranke politi ke žele samo glasove od nas, ako bi mogli i ne to da im damo, a ni ta ne daju. Ono što Zajedništvo može dati i daje, to mogu i oni, ali ne e. I oni mogu našoj djeci dati vreću slatkiša, ali ne bi dali ni za živu glavu!

Ivan Dobra